

PETRKLÍČ

Eucharistie – svátost křesťanské naděje

Draží farníci, blížíme se k vrcholným svátkům církevního roku. Zmrtvýchvstalý Ježíš opouští tento časoprostorový svět a vstupuje ke svému Otci. Ale přesto zůstává i s námi podle svého slibu „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ (Mt 28,20). Sesílá Ducha Svatého na apoštoly, aby je vnitřně proměnil a naplnil svými dary (dar moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, zbožnosti a bázně Boží) a svými plody (láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, skromnost a čistota – Gal 5,22).

Následuje slavnost Nejsvětější trojice, která nám zjevuje, že Bůh není samotář, ale milující společenství. I my máme vytvářet takové společenství vzájemného pochopení a lásky, protože jsme obrazem Božím. „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby.“ (Gn 1,26). V rámci těchto svátků přijmou v našem farním společenství naši prvokomunikanti eucharistického Krista. Je to výzva pro každého z nás, abychom jim šli svým příkladem.

„Kdykoliv totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud On nepřijde.“ (1 Kor 11,26). A my voláme: „Tvou smrt zvěstujeme, Tvé vzkříšení vyznáváme, na Tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste“. Je to ozvěna prvokřesťanské touhy po brzkém příchodu Pána. „Maranatha“, Přijď, Pane Ježíši! Samotná Ježíšova přítomnost v Eucharistii probouzí v srdci očekávání a touhu ještě po něčem jiném a vyšším. Plně to vyjadřuje sv. Tomáš Akvinský ve svém hymnu „Adoro Te devote“ – zbožně se Ti klaním. „*Kéž, ó Jezu Kriste, jenž tu skrytě dlíš, srdci toužícímú žádost vyplníš. Abych, jak zde hledím s vírou na oltář, v nebesích tě jednou spatřil tvář v tvář.*“ Eucharistie nehasí žízeň po Boží přítomnosti, ale více ji rozněcuje a budí větší touhu po ní. Tak Eucharistie vyjadřuje povahu křesťanské existence na zemi. Vybízí nás, abychom žili jako poutníci s pohledem do výše. Vzhůru srdce! A odpovídáme: „Máme je u Pána“. Křesťan je člověk, který má na všem pozemském účast jako občan, ale vše prožívá jako poutník, pro kterého je každá cizí země vlastní a každá vlast cizinou (list Diognetovi). Tedy Eucharistie nás učí křesťanské moudrosti a správnému pohledu na svět, který spočívá v tom, že tohoto světa užíváme jako kdyby měl zítra zaniknout a pracujeme pro tento svět jako kdyby neměl zaniknout nikdy. Eucharistie je sice z pozemského chleba, ale živí nás pro věčnost, pomáhá nám jít správně tímto životem, sílí nás, usměřňuje nás a vede k Tomu, od Něhož jsme vyšli a k Němuž se máme vrátit jako ke svému konečnému cíli. Je to svátost naděje, která předjímá setkání s osobním Bohem v plnosti, která převyšuje každé lidské pomýšlení.

To Vám vyprošuje Váš farář

Jak poznat Boží vůli?

Známe to všichni, stojíme na životní křižovatce a nevíme kterým směrem se dát. Ptáme se po Boží vůli a jsme bezradní. Dokážeme ji rozeznat? Existuje pro nás vůbec nějaké povolání? Má Bůh s námi jen jeden plán a když ho nesplníme, tak budeme nešťastní? Žádá po nás Bůh vždycky tu nejtěžší cestu?

Základní otázkou je volba povolání. **Jak můžeme rozeznat své povolání?** Všichni jsme povoláni být Božími dětmi, jím milovaní, stvořeni pro lásku. Snažíme-li se naslouchat této lásce, uslyšíme její volání. Není to nic, co si přejeme nejméně. Bůh nám chce ukázat cestu, jak odpovídat na jeho lásku. Pokud nás odpověď na ni naplňuje strachem, je nutné růst ve vztahu k Bohu a v důvěře k němu. Bůh na nás myslí zcela osobně a chce naše dobro.

Zvolíme-li si povolání, základní směr svého života, vystanou další otázky. Bože, mám-li se vdát, koho si mám vzít? Jestli se mám stát řeholníkem, v jakém řádu?

Jak rozpoznáme Boží vůli? Pro rozpoznání Boží vůle musíme brát v úvahu tři elementy: Bůh, já, životní okolnosti. Tyto tři elementy musí být spolu ve shodě, jedině tak je to Boží vůle. Co chce Bůh, co chci já, jaké mám skutečné možnosti? Je důležité, aby moje vůle a Boží vůle se spojovaly. Boží vůle je často nabídka, něco se stane a něco ne. Není vždycky jen jeden Boží plán. Máme svobodnou vůli, chceme Boží nabídku přijmout? Můžeme říct Bohu „Ne děkuji, představuji si svůj život jinak“. Je lepší jít s Bohem svou cestou, než říct ano něčemu, co ve skutečnosti nechceme.

Jak poznáme, že k nám mluví Boží hlas? U každého je to jinak, může to být přímo v mém srdci, skrze Bibli, skrze charismatická slova, místa. Je důležité mít svého duchovního vůdce, který by mohl rozeznat, jak nás Bůh vede. Jsou lidé, kteří si myslí, že znají Boží vůli pro ostatní. Na světě ale není žádný člověk, který by nám mohl říct Boží vůli pro nás. Nahlížení do Bible a charismatické praktiky patří pouze do okolností.

Boží vůle souvisí vždy s naší svobodou. Volání, které na nás vyvíjí tlak, nepochází od Boha. Když máme dojem, že nás Bůh nutí, není to od Boha.

Když se ptáme po Boží vůli, vždy zůstane malá pochybnost, abychom byli svobodní. Skrze pochybnosti roste naše víra. Ve chvíli, kdy jsme se svobodně rozhodli, Bůh dává svoje požehnání. Existují chvíle, kdy jsme si úplně jistí, ale pak přicházejí nové otázky a nová nejistota.

Jak se můžeme připravit, abychom poznali své povolání a Boží vůli pro nás? Musíme růst ve víře a v důvěře v Boha. Svěřit mu svoji budoucnost s důvěrou, Bože nevím co máš pro mě připraveno, ale tu jsem. Poznat sami sebe. Kdo jsem? Jaká je moje osobnost? Jaké jsou mé životní sny? Jak si představuji například svého partnera atd. Abychom se mohli v konkrétní životní situaci rozhodnout a odpovědět.

(myšlenky z přednášky sestry Hany, Komunita blahoslavenství, Medžugorje 2007)

Na další cestu

„Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.“ (Lk 18,16)

Je květnová neděle, před několika minutami skončila velká mše svatá. Skupinky diskutujících famíků před kostelem se již vytratily. Pokojnou sváteční atmosféru doplňuje ptačí zpěv. Kostel zůstal otevřený, vcházím dovnitř, ale není prázdný:

„... A prosím, můžu se zeptat, kdy bude ta zpověď?“

„Ke zpovědi, děti, půjdete druhého června. Připravíte se na ni. Budete se zpovídat ze svých hříchů. Víte, děti, co je to hřích? Vyjmenujte konkrétně, co je hřích?“

„Když někdo něco ukradne...“ „Třeba když lžu...“

„Co myslíte, děti, můžete říci svoje hříchy někomu, třeba mamince, tatínkovi?“

„Ano, možná...“ „Nee.“ „Nevím!!!“

„Ne. Hříchy totiž vyznáváte jen ve zpovědnici zpovědníkovi. Představte si, je to jako kdybyste je hodili do moře... Hříchy zmizí, co se s nimi stane, víte to...?“

„Bůh nám je odpustí.“

„Ano, ... a pamatujte, až se budete připravovat na zpověď, napište si hříchy na papír, abyste je nezapomněli...!“

„Ukažte mi, kde je vlastně v kostele zpovědnice? Pokuste se vyjmenovat desatero.“

Na lavičce sedí pět dětí. Postupně každé z nich odříká jednotlivá přikázání. Kluci a holky jsou pozorní, poslouchají otce Jiřího a pohotově odpovídají na jeho otázky. Mají však také spoustu vlastních dotazů, upřímný a živý zájem. Všechny je spojuje jedna velká událost: letos poprvé přistoupí k prvnímu svatému přijímání. A právě nyní probíhá pravidelná příprava...

„Tak na závěr se, děti, pomodlíme,“ oznamuje pan farář. Po modlitbě odcházejí děti s maminkami, které na ně trpělivě čekaly. U kostela tuto skupinku „přepadám“ a zvědavě se Jaromíra (8 let), Simonky (9 let), Aničky (8 let), Pavlíka (7 let) a Honzíka (9 let) ptám:

Co se ti dosud nejvíce líbilo na přípravě k prvnímu svatému přijímání?

Děti jednomyslně potvrdily Simončinu odpověď: „Jak nám pan farář dával ty neproměněné chleby.“

Byla příprava v něčem náročná a pomáhá ti někdo doma?

„Když jsme se učili všechny ty věci o Ježíši Kristovi. Mě pomáhá mamka.“ (Anička)
 „Všechny ty úkoly, co jsme se měli naučit, jsme se naučili z Bible. Mě nešlo se naučit takový jedno poselství...“ (Simonka)
 „Nešly se mě naučit zázraky!“ (Pavlík)
 „Mě pomáhala babička.“ (Jaromír)

Na co se nejvíc těšíš v den, kdy půjdeš poprvé ke sv. přijímání?

„Já se těším jak poprvé ochutnáme to proměněný – tělo a krev.“ (Simonka)
 „Že budu mít odpuštěny hříchy.“ (Honza)

Přijede na tvoji slavnost křestní kmotr, kmotra nebo někdo jiný?

„Já nevím ani kdo to je.“ (Anička)
 „Já mám kmotru a jmenuje se Božena. Nevím jestli přijede“ (Simonka)
 „Mě je kmotrou teta.“ (Jaromír)
 „Ke mně přijede, kdo mě křtil, když jsem byl malej.“ (Pavlík)
 „Babička je moje kmotra.“ (Honza)

Máš sourozence? Pokud ano a jsou starší, chodí k sv. přijímání?

„Já mám 4 sourozence a všichni už chodí k přijímání.“ (Simonka)
 „Já mám jenom jednoho.“ (Pavlík?)
 „Já mám dva starší, ale ti nechodí.“ (Honza)

Budeš se snažit chodit pravidelně ke zpovědi a k svatému přijímání?

Všichni svorně přesvědčivě a opravdově mi sdělili, že ano.

S čím nejraději pomáháš tatínkovi a mamince?

„Vytírám chodbu na sucho i na mokro. Rád zametám.“ (Honzík)

„Když taťka koupí nějakou skříň, tak mu ji pomáhám skládat.“ (Pavlík)

„Tak různě všechno ráda leštím.“ (Simonka)

„Nejraději pomáhám dědovi ve stolárně. Třeba zatloukám kolíčky.“ (Anička)

„Pomáhám rád taťkovi, naposledy jsme dělali židle.“ (Jaromír)

Už máš představu, čím bys chtěl(a) být?

Pavlík a Honza ještě neví. Zato holky mají hned několik variant pro rozhodování.

„Já možná budu herečka nebo architektka.“ (Simonka)

„Já bych chtěla být malířkou, potom učitelkou nebo stolařkou.“ (Anička)

Jasno v tom má Jaromír: „Já bych chtěl být automechanikem.“

Loučím se s dětmi a sladkou odměnou vyjadřuji poděkování za rozhovor. Radostně odbíhají. I přes krátký čas setkání jsem cítila jejich upřímnou touhu přijmout Pána Ježíše. Tento pramen života jim pomůže konat správná rozhodnutí, vést dobrý život.

Přeji všem dětem, které letos přistoupí ke svátosti smíření a eucharistii, ať vytrvají a stále touží být v blízkosti Ježíše, aby rostla jejich víra, naděje a láska, kterou přijaly křtem. A zároveň, kéž je to výzva i pro nás, abychom jim ukazovali správnou cestu svým životem: láskou k Bohu a k lidem.

**„Přijímat eucharistii znamená vstoupit do hlubokého společenství s Ježíšem.“
(Jan Pavel II.)**

Elvíra

Zahájení prací na opravě klenby kostela, kříže a získané dotace

V minulém čísle Petrklíče jsem informoval o nutné opravě klenby kostela. Práce již byly zahájeny. Firma Zamazal ml. & spol. se rozhodla dát táhla na klenbu a zvednout trám, který tíží na klenbu a působí trhliny. Tato oprava bude stát 400 000,- Kč.

Byla zadána oprava kříže před kostelem restaurátorovi Mgr. A. Bohdanu Jeřábkoví. Restaurátor sestavil podrobný popis prací nutných k opravení kříže před kostelem. Cena práce včetně pozlacení korpusu je vyčíslena na 102 000,- Kč.

Na statické zajištění kostela sv. Máří Magdaleny byly získány dotace od Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Také Městský úřad Kuřim poskytl významnou dotaci.

Za poskytnuté dotace děkuji. Moje poděkování patří i všem dárcům z řad farníků.

P. Jiří Krpálek

Rozhovor

V příštím roce oslaví manželé Jitka a Bohumír Nechvátalovi 50 let společného života. O své víře, životě, modlitbách a zkušenostech se s námi rádi pobaví.

Mohli byste se nám prosím představit?

Oba pocházíme z Jaroměřic nad Rokytnou. Do Kuřimi jsem odešel učit se modelářem, tehdy jsem bydlel u své sestry. Po vyučení jsem začal pracovat v TOSce, práce mě bavila, a proto jsem se do Kuřimi vrátil i po 2,5 letech strávených na vojně. Navštěvoval jsem své rodiče v Jaroměřicích, kde jsem se poznal se svojí manželkou. Později jsem stále častěji jezdil za ní, než k rodičům. Když jsme spolu chodili déle a plánovali svatbu, začali jsme hledat pro sebe společné bydlení. Tehdy jsem dostal v TOSce nabídku. Byt za svatbu a brigádu na dolech v Ostravě. Nabídku jsem přijal a rok jsem nakládal vytěžené uhlí na vozíky. Tak jak přislíbili, tak učinili a po návratu jsme dostali přidělený byt, ve kterém bydlíme dodnes. Za finanční podpory našich rodičů jsme si v roce 1970 byt koupili do osobního vlastnictví. To víte, peněz jsme moc neměli, protože naše dvě děti byly často nemocné. Manželka s nimi zůstala asi deset let doma, aby se o ně mohla starat.

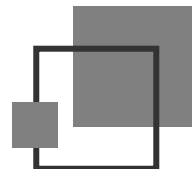

Byli jste od dětství vychováni ve víře?

Ano, rodiče byli katolíci. Byli jsme děti a víru jsme chápali po svém. Teď už víme, čeho se máme držet, co nám tady život zkrášluje, že život není jen náhoda, ale velice důmyslně řízený, proto máme dnes názor jiný než jsme měli v mládí. Ať jsou to již nemoci nebo jiné bolestné události, odchod dcery, onemocnění syna, které ovlivnily naše smýšlení.

Vzpomínáte si na svoje první přijímání? Jak probíhala příprava?

S rodiči jsme chodili do kostela, od první třídy jsme se učili náboženství a ve druhé třídě jsme byli u svatého přijímání. Byla to válečná léta a doba byla k náboženství ještě otevřená. Jen na pár výjimek, chodila celá naše třída do náboženství a byla vedena k prvnímu svatému přijímání, bylo to jiné než dnes. Dnešní děti mají plno jiných kroužků a na náboženství jim už nezbývá čas. Je to velká chyba.

Po roce 1948 bylo náboženství nepovinné a zakázané, přes tyto překážky a problémy jsme navštěvovali mše, i když ne pravidelně.

Jak vám pomáhá víra v životě?

Když jsem za minulého režimu chodila s dětmi do kostela, byli jsme několikrát na posměch sousedům; pomodlete se tam i za nás, říkali nám. Co prodělá člověk v životě, ale pokud se může s vírou a důvěrou obrátit s modlitbou a přímlovou k Panně Marii a k Ježíši Kristu, je jeho život smysluplnější a bohatší. Když přijde bolest, nemoc, utrpení, jediné víra vás drží při životě. Nedivím se nevěřícím lidem, že boj vzdají a spáchají sebevraždu.

Jaká je vaše domácí modlitba?

Jsme zapojeni v První růži, to je patnáct lidí, kteří se modlí růženec. Bolestný, radostný a slavný. Modlíme se společně nebo každý zvlášť, podle situace. Jednou jsme se do modlení zapojili, tak musíme dodržovat pravidelnou denní modlitbu. Jeden desátek se budeme modlit až do smrti, ten se už měnit nebude. Navíc se denně modlíme Korunku k Božimu milosrdenství a utrpení, pravidelně každý den ve tři hodiny odpoledne máme vyhrazený čas pro modlitbu Korunky. Někdy se čas nedodrží, ale každý den strávíme modlitbami asi jednu hodinu.

A adorace v kostele?

Na žádost babičky Románkové jsme začali dělat adorace i v kostele. Začali jsme a udržujeme modlitbu růžence každý den přede mší svatou a v květnu jsme ještě přidávali modlitby k Panně Marii. Při modlení se musíme soustředit, s malými dětmi to není jen tak jednoduchá věc. Proto nás chodí jen pár a starších.

O co nejčastěji ve vašich modlitbách prosíte?

Ponejvíce v modlitbách pamatujeme na kuňmskou famost, aby vzkvétala. Aby se věřící lidé dostávali a dávali dohromady a vyvarovali se veškerých nesnází, nedostatků, slabostí a hříchů. Abychom měli každým dnem více lásky a byli dobrým příkladem pro ostatní.

Děkuji vám za rozhovor a přeji vám pevné zdraví, vytrvalost v modlitbách a Boží požehnání.

Dáša

Katolická charismatická konference letos poprvé v Brně

Katolická charismatická konference 2007 se uskuteční od 25. do 29. července 2007 v Brně v areálu výstaviště BVV.

Motto konference: „Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy...“ (Jan 13,14)

V programu konference jsou přednášky, modlitby, bohoslužby, program pro děti.

Můžeme si poslehnout přednášky známých exercitátorů např. P. Vojtěch Kodet, P. Pavel Semela, P. Stanislaw Góra, Kateřina Lachmanová.

Více informací na www.cho.cz

Všichni jste srdečně zváni.

Hanka

První farní den

Jak to začíná

Před několika týdny se potkali dva kuřimští farníci. Jako obvykle povykládali o radostech a starostech všedních dnů. Když se řeč dostala na téma, co je kde v nejbližší době zajímavého a stojí za to navštívit, jeden z farníků povídá: „Nechceš jet s rodinou do jedné farnosti na farní den, byli jsme tam loni a opravdu je to skvělá akce.“ „Bohužel nikoho tam neznáme, je to daleko a vneděli, to nepůjde“, odpověděl druhý. Pak se na chvíli zamyslel a povídá: „Co takhle uspořádat farní den v naší farnosti? Na tuto výzvu jednotlivce zareagovali nadšeně ostatní farníci. Spokojený souhlas s nápadem vyjádřil i otec Jiří.

Farní den se dosud v naší farnosti nekonal. A tak nebude od věci, když se společně zamyslíme nad tím, co je to vlastně ten farní den?

Když se pokusíme odpovědět na otázku, kde se setkáváme s ostatními věřícími, s panem farářem, převážná většina znás odpoví: v kostele při slavení mše svaté. Společné prožívání bohoslužeb je důležité, ale máme příležitost vídat se i mimo kostel? Jistě někteří uvedou společenství (mládeže, rodin), kde se schází... Uvědomme si však, že příležitostí sejít se nefomálně celá farnost společně (napříč všemi generacemi), je jako šafránu, dokonce si dovolím tvrdit, že nejsou. Není to tak trochu škoda?

Pokud vnímáte, že ano, tak právě pro vás je tu farní den. Odpoledne, které nabídne spoustu šancí ke vzájemné komunikaci, popovídání s farníky, s kterými se jinak než v kostele nepotkáme, vzájemnému seznámení místních „starousedlíků“ a nových členů farnosti, kteří se do Kuřimi nedávno přestěhovali. Umožní nám všem učit se vnímat druhé, vážit si jich, dokázat rozpoznat jejich potřeby, umět obdarovat radou, pomocí, ale zároveň dokázat dary od druhých přijímat. Poznáme tak, že každý z nás má své nezastupitelné místo ve farnosti a společně tvoříme jedno společenství, jehož středem je Kristus.

„A žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás...“ (Ef 5, 2)

Program farního dne nabídne spoustu možností pro prožití příjemné nedělního odpoledne. Možná napoprve nebude vše dokonalé... Doufejme však, že tento farní den nebude posledním v kuřimské farnosti. A třeba příští rok přibudou další, kteří budou ochotni se na přípravě podílet bez záruky úspěchu.

Prosme Boha, aby farní den nám dodal povzbuzení, aby kuřimská farnost byla: *„...partou lidí, kteří se nadchli pro Ježíšovu věc. Spojuje je bratrství a vzájemná touha přinášet občerstvení tomuto světu skrze naslouchání, soucítění, vzájemnou službu... A evangelium objevili jako čerstvou vodu, která zahání únavu a přináší radost a odvahu k nové cestě.“* (P. Petr Nešpor)

Program prvního farního dne, 17. 6. 2007

Dopoledne se stejně jako každou neděli sejdeme na jedné ze dvou mši svatých. Mše svatá v 11:00 bude dětská.

Odpoledne ve 14:00 začíná program farního dne v Orlovně, kde nás uvítá úvodním slovem a meditací otec Jiří Krpálek. Poté se bude konat krátké divadelní představení. V průběhu odpoledne se kromě jiného můžete těšit na:

- prohlídku kostela s historickým výkladem, možnost vystoupení na věž kostela,
- výstavu o historii farnosti se zajímavými exponáty (kronika, ornáty),
- přednášku a besedu s hostem,
- promítání obrázků z cesty do a po Španělsku,
- soutěže, hry pro děti,
- neoficiální, ale nejdůležitější část programu, tj. rozhovory a poznávání svých spolufamíků,
- možnost soukromé tiché adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.

Na závěr se všichni sejdeme u táboráku s malým občerstvením.

Přijďte všichni kuřimští farníci i vy, kteří máte k naší farnosti vztah.

Elvíra

Kulturně-duchovní dění

8. – 10. 6. **Setkání s P. Vojtěchem Kodetem na Biskupském gymnáziu v Brně**, přednášky o křesťanské spiritualitě s představeným Řádu kamelitánů v České republice
Podrobnosti o programu na: www.biskupstvi.cz/pastorace/aktualita.php?aktualita=148

30. 6. v 9:00 **Diecézní pouť ke sv. Petru a Pavlovi Brno**

25. – 29. 7. **Katolická charismatická konference v Brně**, podrobnosti o programu na www.cho.cz

13. – 15. 7. **Víkend pro mladší manžele**, P. V. Málek

15. – 19. 7. **Duchovní cvičení pro katechety**, P. Josef Čunek, SJ

22. – 26. 7. **Duchovní cvičení pro muže a ženy (františkánská spiritualita)**, P. A. Dabrowski, OFM

1. – 4. 8. **Duchovní cvičení pro všechny**, P. M. Kabrda, SDB

4. – 8. 8. **Duchovní cvičení pro vysokoškoláky**, P. M. Altrichter, SJ

16. – 19. 8. **Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky**, Mons. A. Opatrný

19. – 23. 8. **Duchovní cvičení pro manžele**, Mons. A. Opatrný

26. – 31. 8. **Duchovní cvičení pro trvalé jáhny a manželky**, Mons. A. Opatrný

Pořádá Poutní a exerciční dům Stojanov, Velehrad

Kontakt: velehrad@stojanov.cz, tel.: 572 571 531

Katka

Moderní média II.

V předcházejícím dílu jsme se dočetli o tom, co je internet – síť vzájemně propojených počítačů a také jsme se dozvěděli, že budeme potřebovat počítač s programem na prohlížení internetových stránek, browserem. Snad jen pro úplnost, existuje více těchto programů – známé jsou Internet Explorer, Mozilla Firefox, Opera a další, zpravidla zadamo. Browser bude po nás chtít adresu, kam se chceme podívat. Posledně jsme se jen zmínili o

- www.vira.cz
- www.katolik.cz

Na www.vira.cz naleznete:

Biblický citát na každý den - krátký citát z biblických liturgických čtení na příslušný den.

Téma týdne – krátké zamyšlení nad biblickým textem z příslušné neděle dle liturgického kalendáře.

Glosář – stručně podaná základní témata víry a života, mnoho opravdu zajímavých článků.

Knihovna – texty vydané Pastoračním střediskem a různými křesťanskými nakladatelstvími.

Nedělní liturgie – nedělní biblické a liturgické texty s krátkým komentářem a biblická čtení na každý den v týdnu s krátkým komentářem.

Online rozhovory – online diskuse komunikace se zajímavými lidmi nad nejrůznějšími tématy. Například ve čtvrtek 7. 6. 2007 od 16:00 proběhne rozhovor s Prof. Radovanem Lukavským na téma, jak pohlíží na herecké poslání a jak vidí význam víry v životě člověka.

Odkazy-linky – odkazy na jiné zajímavé www stránky.

Zasílání mailem – několik možností k přihlášení odběru pravidelných i občasných emailů (problematiku vytvoření emailové schránky si vysvětlíme později)- denní kratičký biblický citát.

Pokud bych měl přidat nějakou osobní zkušenost pak bych doporučil pravidelné zasílání emailem všech periodik. Každé úterý dostanu emailem všechny nedělní čtení i s krátkou úvahou. Člověk může o textu přemýšlet téměř celý týden a nedělní mše jej doplní. Tento web je také skvělým zdrojem informací z křesťanské spirituality. Je zde obrovské množství zajímavých článků – jsem v pokušení místo psaní vše převzít – zkuste se podívat a jistě mi dáte za pravdu. Nechybí ani archiv rozhovorů – opravdu je z čeho vybírat.

katolik.cz

Na www.katolik.cz si můžete přečíst:

Církevní dokumenty – ze seznamu vybírám jen tyto: Kodex kanonického práva, Dokumenty 2. vatikánského koncilu, Slovník liturgických pojmů, Modlitby, Patero církevních příkázání, O svědomí, Odpustky, Křesťanství, Desatero, Z církevního práva, Zneplatňující překážky manželství, Přehled církevních trestů, encyklika Bůh je láska.

Spoustu odkazů na farnosti v ČR – například www.sweb.cz/fara.kurim.

Rodina, mládež, děti – různé články o rodině a problematice výchovy.

Bohoslužby v ČR – pokud jedete na dovolenou, oceníte, že si celkem snadno zjistíte nedělní bohoslužby ve farnosti, kam pojedete. Bývá uveden i telefon pro případ, že si budete chtít informaci ověřit.

Pro zasmání – vtipy.

Odkazy – velké množství dalších webů, opravdu je kam se dále podívat.

Seznamka – hledáte přítele, někoho na dopisování nebo třeba spolupoutníka – pak jste na správném místě.

Pokud budete mít příležitost, podívejte se na tyto stránky, zvláště pokud je neznáte. Bude přínosem, pokud i vy nám napíšete svou zkušenost s webem, protože každý zde najde něco jiného, co může oslovit i druhé. V tomto tématu budeme pokračovat v dalším vydání Petrklíče.

Dan

Duchovní cvičení

Nabídka 7 turnusů duchovních cvičení, které pořádal P. Petr Baran a po jeho smrti v nich pokračují jeho bratři salesiáni. Mohou se jich zúčastnit všichni od 17 do 70 let.

Všechna duchovní cvičení jsou v krásné přírodě. Více informací na www.sdb.cz, odkaz farnosti nebo Mirka Dvořáková, mobil: 605 811 995

	Datum	Místo	Exercitátor
Kontemplace Ježíšova zmrtvýchvstání	1. 5. - 6. 5.	Nový Hrozenkov	J. Vracovský
Kontemplace Ježíšova zmrtvýchvstání	29. 6. - 4. 7.	Prosiek	P. Hanáček
Marnotratný syn	9. 7. - 15. 7.	Nový Hrozenkov	F. Blaha
Kontemplace Ježíšova zmrtvýchvstání	17. 7. - 22. 7.	Nový Hrozenkov	E. Rakovský
Kontemplace Ježíšova zmrtvýchvstání	23. 7. - 28. 7.	Nový Hrozenkov	P. Šimůnek
Kontemplace Ježíšova zmrtvýchvstání	29. 8. - 2. 9.	Vídče	P. Chovanec
Kontemplace Ježíšova zmrtvýchvstání	23.10. - 28.10.	Vídče	R. Gottwald

Hanka

Pro vnitřní potřebu vydává farnost v Kuřimě

Uzávěrka příštího čísla je 29. 7. 2007

Redakční rada: Kateřina Šťastná, Hana Prokopová Petra Vašeková, Jana Kolaříková, Jana Němečková, Dáša Montágová, Petr Prokop, Dan Planer, Mirek Strašák

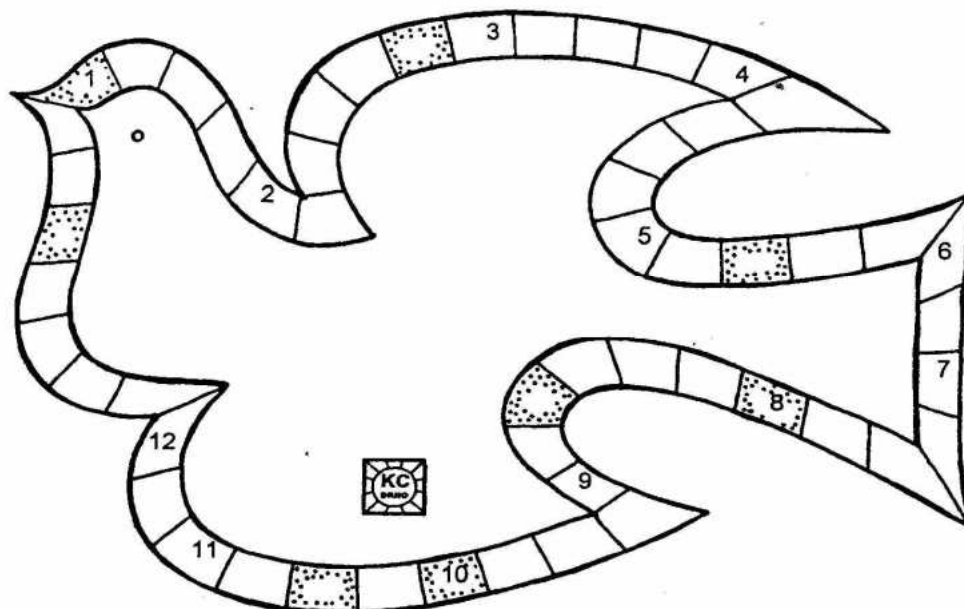
*Příspěvky prosím zasílejte na e-mail: casopispetrklic@centrum.cz, nebo dejte do schránky vzadu v kostele
Časopis Petrklíč bude také zveřejňován na internetových stránkách: www.sweb.cz/fara.kurim*

DĚTSKÁ STRÁNKA

DUCH SVATÝ JE DAR

Duch Svatý je největší Boží dar daný člověku. Není to někdo, koho můžeme vidět nebo se ho dotýkat. Ale můžeme poznávat jeho působení. Kdy? Když někdo mluví o Bohu tak, že druzí v něho uvěří; když protivníci zapomenou na svůj spor a smíří se; když někdo, kdo způsobil škodu, ji nahradí; když někdo zahořklý nenávistí začne znovu milovat; když někdo, kdo vždycky myslel jen na sebe, najednou uvidí potřeby druhých; když...

Chceš vědět, co nás Duchu Svatému nejlépe otevírá? Vylušti řetězovku.

Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku přečteš ve směru čísel ve vytečkovaných políčkách.

1 – 2	Ježíšova matka	8 – 9	svátky seslání Ducha Svatého
2 – 3	Ježíšův učedník (obecně)	9 – 10	země, kam uprchla Sv. Rodina před Herodem
3 – 4	třetí evangelista	10 – 11	hora Ježíšova proměnění
4 – 5	první křesťanský mučedník	11 – 12	neporušená zahrada Adama a Evy
5 – 6	den Páně	12 – 1	město, kde byl apoštolům seslán Duch Svatý
6 – 7	první žena v Bibli		
7 – 8	Boží posel		

Se svolením redakce převzato z Katechetického věstníku